

MATERIAŁY WYBUCHOWE	NORMA BRANŻOWA	BN-79
	Górnice środki strzałowe Górnice detonatory Podział i oznaczenie	6096-04
		Grupa katalogowa X 70

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest podział i oznaczenie górniczych detonatorów oznaczonych w treści normy skrótem GD.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Normę należy stosować w pracach normalizacyjnych oraz do oznaczania poszczególnych górniczych detonatorów we wszelkiego rodzaju dokumentacjach technicznych, dotyczących produkcji, nabywania, transportu, przechowywania i używania ich w zakładach górniczych.

1.3. Określenia. Górnicze detonatory — GSS w postaci określonych kształtek wykonanych z materiałów wybuchowych kruszących lub ich mieszanin z lepiszczami organicznymi; zadaniem ich jest wzmocnienie impulsu detonującego.

2. PODZIAŁ

2.1. Kryteria podziału. GD dzieli się na:

- rodzaje — w zależności od zastosowanych materiałów,
- typy — w zależności od znamionowej ilości materiałów,
- odmiany — w zależności od posiadania lub nieposiadania osłonki.

2.2. Rodzaje. W zależności od zastosowanych materiałów rozróżnia się następujące rodzaje GD, oznaczone symbolami:

- HT — detonatory heksogenowo-trotylowe,
- HC — detonatory heksogenowo-cerezynowe,
- HCT — detonatory heksogenowo-cerezynowo-trotylowe.

2.3. Typy. W zależności od znamionowej ilości materiałów rozróżnia się następujące typy GD, oznaczone liczbami:

- 14 — detonatory o znamionowej masie 14 g,
- 40 — detonatory o znamionowej masie 40 g,
- 50 — detonatory o znamionowej masie 50 g,
- 100 — detonatory o znamionowej masie 100 g.

2.4. Odmiany. W zależności od posiadania lub nie posiadania osłonki rozróżnia się następujące odmiany GD:

- detonatory w osłonce (oznaczone symbolem materiału osłonki),
- detonatory bez osłonki nie oznaczone symbolem

3. ZASADY BUDOWY OZNACZENIA

3.1. Rodzaje oznaczeń. Rozróżnia się dwa rodzaje oznaczeń GD:

- oznaczenie pełne,
- skrót oznaczenia.

3.2. Sposób budowy oznaczenia

3.2.1. Oznaczenie pełne powinno zawierać:

- nazwę „GÓRNICZY DETONATOR”,
- określenie rodzaju wg 2.2,
- symbol typu wg 2.3 i odmiany wg 2.4,
- numer normy.

3.2.2. Oznaczenie skrócone powinno zawierać:

- literę GD,
- symbol rodzaju wg 2.2, typu wg 2.3 i odmiany wg 2.4.

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Tworzyw i Farb PLASTOFARB
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Tworzyw i Farb PLASTOFARB dnia 4 grudnia 1979 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 października 1980 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 5/1980 poz. 36)

3.3. Przykład oznaczenia

a) górniczego detonatora heksogenowo-trotylowego (HT) o znamionowej masie 14 g

— pełnego:

GÓRNICZY DETONATOR HEKSOGENOWO-TROTYLOWY 14
BN-79/6096-04

— skróconego:

GD HT-14

b) górniczego detonatora heksogenowo-cerezynowo-trotylowego (HCT) o znamionowej masie 50 g w osłonce cynkowej (Zn)

— pełnego:

GÓRNICZY DETONATOR
HEKSOGENOWO-CEREZYNOWO-TROTYLOWY 50-Zn
BN-79/6096-04

— skróconego:

GD HCT-50-Zn

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę. Zakłady Tworzyw Sztucznych ERG, Tychy-Bieruń Stary.

2. Autorzy projektu normy — doc. mgr inż. Józef Charewicz,

dr inż. Marian Borkowski, mgr inż. Mieczysław Świetlik, mgr inż. Erwin Badura i fizyk Wincenty Plewik, Główny Instytut Górnictwa — Instytut Bezpieczeństwa Górniczego — Kopalnia Doświadczalna BARBARA, Mikołów.